

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ प्रथमाष्टके अष्टमः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ प्रथमाष्टके अष्टमः प्रश्नः ॥

हरिः ओ(४)म्।
वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
तथ्सगंसृद्भिरनुसमसर्पत्।
तथ्सगंसृपाग्ं सगंसृत्वम्।
अग्निना देवेन प्रथमेऽहं ननु प्रायुङ्क्त।
सरस्वत्या वाचा द्वितीयै।
सवित्रा प्रसवेन तृतीयै।
पूष्णा पशुभिश्चतुर्थे।
बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे।
इन्द्रेण देवेन षष्ठे।
वरुणेन स्वया देवतया सप्तमे ॥ 1 ॥

सोमेन राज्ञाऽष्टमे।
त्वष्ट्रा रूपेण नवमे।
विष्णुना यज्ञेनाऽप्रोत्।
यथ्सगंसृपो भवन्ति।
इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आप्नोति।

पूर्वा पूर्वा वेदिर्भवति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्ध्यै।
 पुरस्तादुपसदाग्ं सौम्येन प्रचरति।
 सोमो वै रेतोधाः।
 रेत एव तदधाति।
 अन्तरा त्वाष्ट्रेण।
 रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति।
 उपरिष्टाद्वैष्णवेन।
 यज्ञो वै विष्णुः।
 यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥ 2 ॥

सप्तमे दधाति पञ्च च ॥ 1 ॥

जामि वा एतत्कुर्वन्ति।
 यथ्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति।
 पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय।
 अङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः।
 अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्।
 तत्पुण्डरीकमभवत्।
 यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति।
 साक्षादेव दीक्षातपसी अवरुन्धे।

द॒शभिर्व॑त्स॒तरैः सोमं॑ क्रीणाति।
दशा॑क्षरा वि॒राट् ॥ 3 ॥

अन्नं॑ वि॒राट्।
वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मवरु॑न्धे।
मु॒ष्क॒रा भ॑वन्ति सेन्द्र॒त्वाय॑।
द॒शपे॑र्यो भवति।
अ॒न्नाद्य॒स्यावरु॑द्ध्यै।
श॒तं ब्रा॑ह्म॒णाः पि॑बन्ति।
श॒तायुः॑ पुरु॒षः श॒तेन्द्रि॑यः।
आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
स॒प्तद॒शग्ग् स्तो॒त्रं भ॑वति।
स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः ॥ 4 ॥

प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑।
प्रा॒का॒शाव॑ध्व॒र्यवे॑ ददाति।
प्र॒का॒शमे॑वे॒नं ग॑मयति।
स्रज॑मुद्गा॒त्रे।
व्ये॑वास्मै॒ वास॑यति।
रु॒क्म॑ग्ं हो॒त्रे।
आ॒दि॒त्यमे॑वास्मा॒ उन्न॑यति।
अश्वं॑ प्रस्तोतृप्रतिहृ॒तृभ्या॑म्।

प्रा॒जा॒प॒त्यो वा अश्वः॑ ।

प्र॒जा॒प॒ते॒रा॒स्यै ॥ 5 ॥

द्वा॒द॒श प॒ष्ठौ॒ही॒र्ब्र॒ह्म॒णै॑ ।

आ॒यु॒रे॒वा॒व॒रु॒न्धे॑ ।

व॒शां मै॑त्रा॒वरु॒णाय॑ ।

रा॒ष्ट्र॒मे॒व व॒श्य॑कः ।

ऋ॒ष॒भं ब्रा॑ह्म॒णाच्छृ॒गुं॒सि॒ने॑ ।

रा॒ष्ट्र॒मे॒वेन्द्रि॑या॒व्य॑कः ।

वा॒स॑सी॒ ने॒ष्टापो॒तृ॒भ्या॑म् ।

प॒वि॒त्रे ए॒वा॒स्ये॑ते ।

स्थू॒रि॑ यवा॒चित॑म॒च्छा॒वा॒काय॑ ।

अ॒न्त॒त ए॒व व॒रु॒ण॒मव॑यजते ॥ 6 ॥

अ॒न॒ङ्वा॒ह॒म॒ग्नी॑धे॑ ।

व॒हि॒र्वा अ॑न॒ङ्वा॒न् ।

व॒हि॒र॒ग्नी॑त् ।

व॒हि॒नै॒व व॒हि॑ य॒ज्ञ॒स्याव॑रुन्धे ।

इन्द्र॑स्य सुषु॒वा॒णस्य॑ त्रे॒धेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ प॒रा॑ऽप॒तत् ।

भृ॒गु॒स्तृ॒तीय॑मभवत् ।

श्रा॒य॒न्ती॒यं तृ॒तीय॑म् ।

सर॑स्वती॒ तृ॒तीय॑म् ।

भा॒र्ग॒वो॒ हो॒ता॑ भ॒वति॑ ।
 श्रा॒य॒न्ती॑यं॒ ब्र॒ह्म॒सा॒मं भ॑वति ।
 वा॒र॒व॒न्ती॑यं॒ म॒ग्नि॒ष्टो॒म॒सा॒मम् ।
 सा॒र॒स्व॒ती॒र॒पो॒ गृ॑ह्णाति ।
 इ॒न्द्रि॒य॒स्य॑ वी॒र्य॑स्याव॒रु॒द्ध्यै॑ ।
 श्रा॒य॒न्ती॑यं॒ ब्र॒ह्म॒सा॒मं भ॑वति ।
 इ॒न्द्रि॒य॒मे॒वास्मि॑न्वी॒र्य॒ग्ं श्र॑यति ।
 वा॒र॒व॒न्ती॑यं॒ म॒ग्नि॒ष्टो॒म॒सा॒मम् ।
 इ॒न्द्रि॒य॒मे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं॑ वा॒र॒यति॑ ॥ 7 ॥

वि॒रा॒ट्प्र॒जाप॑ति॒रश्वः॑ प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑ य॒जते॑ ब्रह्मसा॒मं भ॑वति स॒प्त च॑ ॥ 2 ॥

ई॒श्व॒रो वा ए॒ष दि॒शोऽनु॑न्म॒दितोः॑ ।
 यं दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्था॒पय॑न्ति ।
 दि॒शा॒मवे॑ष्टयो भ॒वन्ति॑ ।
 दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य ।
 पञ्च॑ दे॒वता॑ य॒जति॑ ।
 पञ्च॑ दि॒शः॑ ।
 दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति ।
 ह॒विषो॑ ह॒विष॑ इ॒ष्ट्वा बा॑र्ह॒स्पत्य॑म॒भिघा॑रयति ।
 य॒ज॒मा॒न॒दे॒व॒त्यो वै बृ॑ह॒स्पतिः॑ ।
 य॒ज॒मा॒न॒मे॒व ते॒जसा॑ स॒म॒र्धय॑ति ॥ 8 ॥

आ॒दि॒त्यां म॒ल्हां ग॒र्भिणी॒माल॑भते।
 मा॒रु॒तीं पृ॒श्निं प॒ष्ठौही॑म्।
 विशं॑ चै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति।
 आ॒दि॒त्यया॒ पूर्व॑या प्रच॑रति।
 मा॒रु॒त्योत्त॑रया।
 रा॒ष्ट्र ए॒व विश॑मनु॒बध्ना॑ति।
 उ॒च्चैरा॑दि॒त्याया॒ आश्रा॑वयति।
 उ॒पा॒गंशु॑ मा॒रु॒त्यै।
 तस्मा॑द्रा॒ष्ट्रं विश॑मति॒वद॑ति।
 ग॒र्भिण्या॑दि॒त्या भ॑वति ॥ 9 ॥

इन्द्रि॒यं वै गर्भः॑।
 रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॒याव्य॑कः।
 अ॒ग॒र्भा मा॑रु॒ती।
 वि॒द्धै म॒रुतः॑।
 विश॑मे॒व निरि॑न्द्रि॒याम॑कः।
 दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्।
 ते दे॒वा अ॒श्विनोः॑ पृ॒षन्वा॒चः स॒त्यग्ं सं॑नि॒धाय॑।
 अनृ॑ते॒नासुरा॑न॒भ्यभ॑वन्।
 तेऽश्वि॑भ्यां॑ पृ॒ष्णे पु॑रो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑कपालं॒ निर॑वपन्।
 ततो॑ वै ते वा॒चः स॒त्यमवा॑रुन्धत ॥ 10 ॥

यद॒श्विभ्यां॑ पू॒ष्णे पु॑रो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑कपालं॒ निर्व॑पति।
 अनृ॑तेनै॒व भ्रातृ॑व्या॒नभि॒भूय॑।
 वा॒चः स॒त्यम॑वरु॒न्धे।
 सर॑स्वते सत्य॒वाचे॑ च॒रुम्।
 पूर्व॑मे॒वोदि॒तम्।
 उत्त॑रेणा॒भि गृ॑णाति।
 स॒वि॒त्रे स॒त्यप्र॑सवाय पु॒रो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑कपालं
 प्र॒सू॒त्यै।
 दू॒तान्प्र॑हि॒णोति॑।
 आ॒विद॑ ए॒ता भ॑वन्ति।
 आ॒विद॑मे॒वैनं॑ गमयन्ति।
 अथो॑ दू॒तेभ्य॑ ए॒व न छि॑द्यते।
 ति॒सृ॒धन्व॑गं शु॒ष्कदृ॒तिर्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ॥ 11 ॥

अ॒र्धय॑ति भ॒वत्य॑रु॒न्धत॑ ग॒मय॑न्ति॒ द्वे च॑ ॥ 3 ॥

आ॒ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति।
 तस्मा॑च्छि॒शिरे॑ कुरु॒पश्च॒लाः प्राश्चो॑ यान्ति।
 सौ॒म्यं च॒रुम्।
 तस्मा॑द्व॒सन्तं॑ व्य॒वसा॑यादयन्ति।
 सा॒वि॒त्रं द्वा॒दश॑कपालम्।
 तस्मा॑त्पु॒रस्ता॒द्यवा॑नागं स॒वि॒त्रा वि॑रु॒न्धते॑।

बा॒र्ह॒स्प॒त्यं च॒रुम्।
स॒वि॒त्रै॒व वि॒रु॒ध्यं।
ब्र॒ह्म॑णा॒ यवा॒नाद॑धते।
त्वा॒ष्ट्र॒म॒ष्टाक॑पालम् ॥ 12 ॥

रू॒पा॒ण्ये॒व तेन॑ कुर्वते।
वै॒श्वान॑रं द्वादशकपालम्।
तस्मा॑ञ्जघ॒न्ये नैदा॑घे प्र॒त्यञ्चः॑ कुरुपञ्च॒ला या॑न्ति।
सा॒र॒स्व॒तं च॒रुं निर्व॑पति।
तस्मा॑त्प्रा॒वृषि॑ सर्वा॒ वाचो॑ वदन्ति।
पौ॒ष्णेन॑ व्य॒वस्य॑न्ति।
मै॒त्रेण॑ कृषन्ते।
वा॒रु॒णेन॑ वि॒धृता॑ आसते।
क्षै॒त्र॒प॒त्येन॑ पाचयन्ते।
आ॒दि॒त्येना॑दधते ॥ 13 ॥

मा॒सि मा॑स्ये॒तानि॑ ह॒वीगं॑षि नि॒रु॒प्या॒णीत्या॑हुः।
तेनै॒वतू॑न्प्रयुङ्क्त॒ इति॑।
अथो॒ खल्वा॑हुः।
कः सं॒व॒त्सरं॑ जी॒विष्य॑तीति।
षडे॒व पू॒र्वेद्यु॑र्नि॒रु॒प्या॑णि।
षडु॑त्तरेद्युः।

तेनै॒व॒र्तून्प्रयु॑ङ्क्ते ।
दक्षि॑णो रथवाहनवा॒हः पूर्वे॑षां दक्षि॑णा ।
उत्त॑र॒ उत्तरे॑षाम् ।
सं॒व॒त्स॒रस्यै॒वान्तौ॑ युनक्ति ।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै ॥ 14 ॥

त्वा॒ष्ट्रम॒ष्टाक॑पालं दधते यु॒नक्त्ये॑कं च ॥ 4 ॥

इन्द्र॑स्य सुषुवा॒णस्य॑ दश॒धेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ परा॑ऽपतत् ।
स यत्प्र॑थ॒मं नि॒र॒ष्ठीवत् ।
तत्क्व॑लमभवत् ।
यद्दि॒द्वितीय॑म् ।
तद्व॑दरम् ।
यत्तृ॑तीयम् ।
तत्क॒र्कन्धु॑ ।
यन्न॒स्तः ।
स सि॒गु॒हः ।
यदक्ष्योः॑ ॥ 15 ॥

स शा॑र्दूलः ।
यत्कर्ण॑योः ।
स वृ॑कः ।
य ऊ॒र्ध्वः ।

स सोमः।
याऽवाची।
सा सुरा।
त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुद्ध्यै।
त्रयाणि लोमानि ॥ 16 ॥

त्विषिमेवावरुन्धे।
त्रयो ग्रहाः।
वीर्यमेवावरुन्धे।
नाम्ना दशमी।
नव वै पुरुषे प्राणाः।
नाभिर्दशमी।
प्राणा इन्द्रियं वीर्यम्।
प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते।
सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति।
न वा एतदयो न हिरण्यम् ॥ 17 ॥

यथसीसम्।
न स्त्री न पुमान्।
यत्क्लीबः।
न सोमो न सुरा।

यथ्सौ॑त्राम॒णी समृ॑द्ध्यै।
 स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुनेत्या॑ह।
 सोम॑मे॒वैनां॑ करोति।
 सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्यां॑ पच्यस्व॒ सर॑स्वत्यै
 पच्य॒स्वेन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्वेत्या॑ह।
 ए॒ताभ्यो॒ ह्येषा॑ दे॒वता॑भ्यः पच्य॑ते।
 तिस्रः॑ सग॑ंसृष्टा वसति ॥ 18 ॥

तिस्रो॑ हि रा॒त्रीः क्री॑तः सोमो॒ वस॑ति।
 पु॒नातुं॑ ते परि॒स्रुत॑मिति॒ यजु॑षा पु॒नाति॑ व्यावृ॑त्त्यै।
 प॒वित्रे॑ण पु॒नाति॑।
 प॒वित्रे॑ण॒ हि सोमं॑ पु॒नन्ति॑।
 वारे॑ण॒ शश्व॑ता॒ तनेत्या॑ह।
 वारे॑ण॒ हि सोमं॑ पु॒नन्ति॑।
 वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑णेति॒ नैतया॑ पु॒नीयात्॑।
 व्यृ॑द्धा॒ ह्येषा॑।
 अ॒तिप॒वि॒तस्यै॒तया॑ पु॒नीयात्॑।
 कु॒विद॒ङ्गेत्य॑निरुक्तया प्राजाप॒त्यया॑ गृह्णाति ॥ 19 ॥

अ॒निरु॑क्तः प्र॒जाप॑तिः।
 प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑।
 ए॒कय॑र्चा गृह्णाति।

ए॒क॒धै॒व य॒ज॑मा॒ने वी॒र्यं॑ द॒धा॒ति।
 आ॒श्वि॒नं धू॒म्रमा॑ल॒भते॑।
 अ॒श्वि॒नौ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑।
 ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति।
 सा॒र॒स्व॒तं मे॒षम्।
 वा॒ग्वै सर॑स्वती।
 वा॒चै॒वैनं॑ भिष॒ज्यति॑।
 ऐ॒न्द्रमृ॑ष॒भग्ं से॑न्द्र॒त्वाय॑ ॥ 20 ॥

अक्ष्यो॒र्लोमा॑नि॒ हिर॑ण्यं वसति गृह्णाति भिष॒ज्यत्ये॒कं च ॥ 5 ॥

यत्त्रि॒षु यू॒पेष्वा॑ल॒भेत॑।
 ब॒हि॒र्धाऽस्मा॑दिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ द॒ध्यात्।
 भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्।
 ए॒क॒यू॒प आ॑ल॒भते॑।
 ए॒क॒धै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ द॒धा॒ति।
 नास्मै॑ भ्रातृ॑व्यं जनयति।
 नैतेषां॑ पशू॒नां पु॑रो॒डाशा॑ भवन्ति।
 ग्र॒ह॑पु॒रोडा॑शा॒ ह्ये॑ते।
 यु॒वग्ं सु॒राम॑मश्वि॒नेति॑ सर्वदे॒वत्ये॑
 या॒ज्या॑नुवा॒क्ये॑ भवतः।
 सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति ॥ 21 ॥

ब्रा॒ह्म॒णं परि॑क्रीणीयादु॒च्छे॒षण॑स्य पा॒तार॑म् ।
 ब्रा॒ह्म॒णो ह्याहु॑त्या उ॒च्छे॒षण॑स्य पा॒ता ।
 यदि॑ ब्रा॒ह्म॒णं न वि॒न्देत् ।
 व॒ल्मी॒क॒व॒पाया॑म॒व॒नये॑त् ।
 सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः ।
 यद्वै सौ॑त्राम॒ण्यै व्यृ॑द्धम् ।
 तद॑स्यै॒ समृ॑द्धम् ।
 ना॒ना॒दे॒व॒त्याः प॒शव॑श्च पु॒रो॒डाशा॑श्च भवन्ति
 समृ॑द्ध्यै ।

ऐ॒न्द्रः प॑शूनामु॒त्त॒मो भ॑वति ।
 ऐ॒न्द्रः पु॑रो॒डाशा॑नां प्रथ॒मः ॥ 22 ॥

इन्द्रि॒ये ए॒वास्मै॑ स॒मीची॑ दधाति ।
 पु॒रस्ता॑दनूया॒जाना॑ पु॒रो॒डाशैः॑ प्रच॑रति ।
 प॒शवो॑ वै पु॒रो॒डाशाः॑ ।
 प॒शूने॒वाव॑रुन्धे ।
 ऐ॒न्द्रमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति ।
 इन्द्रि॒यमे॒वाव॑रुन्धे ।
 सा॒वि॒त्रं द्वा॑दशकपालं॒ प्रसू॑त्यै ।
 वा॒रु॒णं द॑शकपालम् ।
 अ॒न्त॒त ए॒व व॑रु॒णम॒व॒यज॑ते ।
 वड॑बा॒ दक्षि॑णा ॥ 23 ॥

उ॒त वा ए॒षाऽश्व॑ग्ं॒ सू॒ते।
 उ॒ताश्व॑त॒रम्।
 उ॒त सोमं॑ उ॒त सुरा॑॥
 यथ्सौ॑त्राम॒णी समृ॑द्ध्यै।
 बा॒र्ह॒स्प॒त्यं प॒शुं च॑तु॒र्थम॑तिपवि॒तस्याल॑भते।
 ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॒ बृह॑स्पतिः।
 ब्रह्म॑णै॒व य॒ज्ञस्य॒ व्यृद्ध॑मपि॒वपति॑।
 पु॒रोडा॑श॒वानेष॒ प॒शुर्भवति॑।
 न ह्ये॑तस्य॒ ग्रहं॑ गृह्णन्ति।
 सोम॑प्रतीकाः पितरस्तृप्नु॒तेति॑ शतातृ॒ण्णायाग्ं॑
 सम॑व॒नयति॑ ॥ 24 ॥

श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः।
 आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति।
 दक्षि॑णे॒ऽग्नौ जु॑होति।
 पा॒प॒व॒स्य॒सस्य॒ व्यावृ॑त्त्यै।
 हि॒र॑ण्यमन्त॒रा धा॑रयति।
 पू॒तामे॒वैनां॑ जुहोति।
 श॒तमा॑नं भवति।
 श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः।

आयुष्येवेन्द्रिये प्रतिष्ठति।
यत्रैव शंतातृष्णां धारयति ॥ 25 ॥

तन्निदधाति प्रतिष्ठित्यै।
पितृन् वा एतस्येन्द्रियं वीर्यं गच्छति।
यग्ं सोमोऽतिपवते।
पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुपतिष्ठते।
यदेवास्यं पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति।
तदेवावरुन्धे।
तिसृभिरुपतिष्ठते।
तृतीये वा इतो लोके पितरः।
तानेव प्रीणाति।
अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि।
अध्वर्युरहोता ब्रह्मा।
त उपतिष्ठन्ते।
यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि।
तैरेवास्मै भेषजं करोति ॥ 26 ॥

प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि
चत्वारि च ॥ 6 ॥

अग्निष्टोममग्र आहरति।
यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः।

य॒ज्ञमु॒खमे॒वारभ्य॑ स॒वमा॒क्रम॑ते ।
 अथै॒षोऽभि॑षेच॒नीय॑श्चतु॒स्त्रि॒गुंश॑प॒वमानो॑ भवति ।
 त्रय॑स्त्रि॒गुंश॑द्वै दे॒वताः॑ ।
 ता ए॒वाप्रो॑ति ।
 प्र॒जाप॑तिश्चतु॒स्त्रि॒गुंशः॑ ।
 तमे॒वाप्रो॑ति ।
 स॒गुंश॑र ए॒ष स्तो॑मा॒नाम॒यथा॑पूर्वम् ।
 यद्विष॑माः स्तो॒माः ॥ 27 ॥

ए॒तावा॒न् वै य॒ज्ञः ।
 यावा॒न्पव॑मानाः ।
 अ॒न्तःश्ले॑ष॒णं त्वा अ॒न्यत् ।
 यथ्स॒माः पव॑मानाः ।
 तेना॑सगुंशरः ।
 तेन॑ यथापूर्वम् ।
 आ॒त्मनै॒वाग्नि॑ष्टो॒मेन॒र्ध्नोति॑ ।
 आ॒त्मना॒ पुण्यो॑ भवति ।
 प्र॒जा वा उ॒क्थानि॑ ।
 प॒शव॑ उ॒क्थानि॑ ।
 यदु॒क्थ्यो॑ भव॒त्यनु॒ सन्त॑त्यै ॥ 28 ॥

स्तो॒माः प॒शव॑ उ॒क्थान्येकं॑ च ॥ 7 ॥

उप॑ त्वा जा॒मयो॒ गिर॒ इति॑ प्रति॒पद्भव॑ति।
 वा॒ग्वै वा॒युः।
 वा॒च ए॒वैषो॑ऽभिषे॒कः।
 सर्वा॑सामे॒व प्र॒जाना॑ग्ं सू॒यते।
 सर्वा॑ ए॒नं प्र॒जा राजे॑ति वदन्ति।
 ए॒तमु॒त्यं दश॑क्षिप॒ इत्या॑ह।
 आ॒दि॒त्या वै प्र॒जाः।
 प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते।
 यन्ति॑ वा ए॒ते य॑ज्ञमु॒खात्।
 ये सं॒म्भार्या॑ अ॒क्रन् ॥ 29 ॥

यदा॑ह॒ पव॑स्व वा॒चो अ॑ग्रि॒य इति॑।
 तेनै॒व य॑ज्ञमु॒खान्न॑यन्ति।
 अ॒नु॒ष्टुक्प्र॑थ॒मा भ॑वति।
 अ॒नु॒ष्टुगु॑त्त॒मा।
 वा॒ग्वा अ॑नु॒ष्टुक्।
 वा॒चैव॑ प्र॒यन्ति॑।
 वा॒चोद्य॑न्ति।
 उ॒द्व॑तीर्भवन्ति।
 उ॒द्व॑द्वा अ॑नु॒ष्टुभौ रू॒पम्।
 आ॒नु॒ष्टुभो॑ राज॒न्यः ॥ 30 ॥

तस्मा॑दु॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति।
 सौर्य॑नु॒ष्टुगु॑त्त॒मा भ॑वति।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै।
 यो वै स॒वादे॑ति।
 नैन॑ग्ं स॒व उप॑नमति।
 यः साम॑भ्य॒ एति॑।
 पापी॑यान्सुषुवा॒णो भ॑वति।
 ए॒तानि॒ खलु॒ वै सामा॑नि।
 यत्पृ॑ष्ठानि॑।
 यत्पृ॑ष्ठानि॒ भव॑न्ति ॥ 31 ॥

तैरे॒व स॒वान्नै॑ति।
 यानि॑ देवरा॒जाना॑ग्ं सामा॑नि।
 तैर॒मुष्मि॑न्लो॒क ऋ॑ध्नोति।
 यानि॑ मनुष्यरा॒जाना॑ग्ं सामा॑नि।
 तैर॒स्मिन्लो॒क ऋ॑ध्नोति।
 उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोर् ऋ॑ध्नोति।
 दे॒वलो॒के च॑ मनुष्यलो॒के च॑।
 ए॒क॒वि॒गुंशो॑ऽभिषेच॒नीय॑स्योत्त॒मो भ॑वति।
 ए॒क॒वि॒गुंशः॑ कैशवप॒नीय॑स्य प्रथ॒मः।
 स॒प्त॒दशो॑ द॒शपे॑यः ॥ 32 ॥

वि॒द्वा ए॑कवि॒गुं॒शः।
 रा॒ष्ट्र॒गुं सं॑प्तद॒शः।
 वि॒शं ए॒वैत॑न्म॒ध्यतो॑ऽभिषि॒च्यते।
 तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शां प्रि॒यः।
 वि॒शो हि म॑ध्य॒तोऽभिषि॒च्यते॑॥
 यद्वा ए॑नम॒दो दि॒शोऽनु॑ व्यास्था॒पय॑न्ति।
 तथ्सु॑व॒र्गं लो॒कम॒भ्यारो॑हति।
 यदि॒मं लो॒कं न प्र॑त्यव॒रोहे॑त्।
 अ॒ति॒ज॒नं वे॒यात्।
 उ॒द्धा मा॑द्येत्।
 यदेष॑ प्र॒तीची॑नः स्तोमो भव॑ति।
 इ॒ममे॒व तेन॑ लो॒कं प्र॑त्यव॒रोह॑ति।
 अथो॑ अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य ॥ 33 ॥

अ॒क्र॒न्नाज॒न्यो भ॑वन्ति द॒श॒पेयो॑ मा॒द्येत्स्त्री॑णि च ॥ 8 ॥

इ॒यं वै र॑ज॒ता।
 अ॒सौ हरि॑णी।
 यद्द्रु॒क्मौ भ॑वतः।
 आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑गृह्णाति।
 वरु॑णस्य॒ वा अ॑भिषि॒च्यमा॑न॒स्यापः॑।
 इ॒न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ निर॑घ्नन्।

तथ्सुवर्णगुं हिरण्यमभवत्।
 यद्रुक्ममन्तर्दधाति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय।
 शतमानो भवति शतक्षरः।
 शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 आयुर्वै हिरण्यम्।
 आयुष्यां एवैनमभ्यति क्षरन्ति।
 तेजो वै हिरण्यम्।
 तेजस्यां एवैनमभ्यति क्षरन्ति।
 वर्चो वै हिरण्यम्।
 वर्चस्यां एवैनमभ्यति क्षरन्ति ॥ 34 ॥

शतक्षरोऽष्टौ च ॥ 9 ॥

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः।
 यो राजसूयेन यजत इति।
 यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते।
 अथ प्रतिष्ठा।
 अथ संवत्सरमाप्नोति।
 यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि।
 तावतीरेतस्य स्तोत्रीयाः।

अ॒हो॒रा॒त्रेष्वे॒व प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ ।
 अ॒ग्नि॒ष्टो॒मः पू॒र्व॒मह॑र्भवति ।
 अ॒ति॒रा॒त्र उत्त॑रम् ॥ 35 ॥

नानै॒वाहो॑रा॒त्रयोः॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ ।
 पौ॒र्ण॒मा॒स्यां पू॒र्व॒मह॑र्भवति ।
 व्य॑ष्टकाया॒मुत्त॑रम् ।
 नानै॒वार्ध॑मा॒सयोः॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ ।
 अ॒मा॒वा॒स्यायां॑ पू॒र्व॒मह॑र्भवति ।
 उद्दृ॑ष्ट उत्त॑रम् ।
 नानै॒व मा॑स॒योः प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ ।
 अथो॒ खलु॑ ।
 ये ए॒व सं॑मानप॒क्षे पु॑ण्या॒हे स्याता॑म् ।
 तयोः॑ का॒र्यं प्र॑ति॒ष्ठित्यै॑ ॥ 36 ॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॑रा॒त्र इत्या॑हुः ।
 द्वे ह्ये॑ते छन्द॑सी ।
 गा॒य॒त्रं च॒ त्रैष्टु॑भं च ।
 जग॑तीम॒न्तर्य॑न्ति ।
 न तेन॒ जग॑ती कृ॒तेत्या॑हुः ।
 यदे॑नां तृ॒तीय॑सव॒ने कु॑र्वन्तीति ।
 य॒दा वा ए॒षाऽही॑न॒स्याह॑र्भज॒ते ।

सा॒ह॒स्यं वा॒ सर्व॑नम् ।
अथै॒व जग॑ती कृ॒ता ।
अथ॑ प॒श॒व्यः ।
व्यु॑ष्टि॒र्वा ए॒ष द्वि॑रा॒त्रः ।
य ए॒वं वि॒द्वान्द्वि॑रा॒त्रेण॒ यज॑ते ।
व्ये॑वास्मा॑ उच्छ॒ति ।
अथो॒ तमं॑ ए॒वाप॑हते ।
अ॒ग्नि॒ष्टोम॑म॒न्त॒त आ॑हरति ।
अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑ ।
दे॒वता॑स्वे॒व प्रति॑तिष्ठति ॥ 37 ॥

उत्त॑रं॒ प्रति॑ष्ठित्यै प॒श॒व्यः स॒प्त च॑ ॥ 10 ॥

वरु॑णस्य जा॒मीश्व॑र आ॒ग्नेय॑मिन्द्र॒स्य॒ यत्त्रि॑ष्व॒ग्नि॒ष्टोम॑मुप॑
त्वे॒यं वै र॑ज॒ताऽप्र॑तिष्ठितो॒ दशं॑ ॥ 10 ॥

वरु॑णस्य॒ यद॒श्विभ्यां॑ यत्त्रि॒षु तस्मा॑दुद्व॒तीः स॒प्तत्रिं॑शत् ॥

वरु॑णस्य॒ प्रति॑तिष्ठति ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रश्नः समाप्तः ॥